

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2019. március 27. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A hivatali vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmény miatt **I.r.** vádlott és társa ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2019. január 15. napján kihirdetett 41.Kb.97/2018/18. számú ítéletét helybenhagyja.

II.r. vádlottat kötelezi a másodfokú eljárásban felmerült 25.550 (huszonötezer-ötszázötven) forint bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2019. január 15. napján kihirdetett 41.Kb.97/2018/18. számú ítéletével **I.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében, ezért 1 évi és 2 hónapi börtönbüntetésre, valamint 200 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett végrehajtás esetére a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. A pénzbüntetés megfizetésére 20 hónapi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett a pénzbüntetés, illetve egy havi részlet megfizetésének elmulasztása esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. **II.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző hivatali vesztegetés büntetében, ezért - mint többszörös visszaesőt - 1 évi és 6 hónapi börtönbüntetésre, valamint 2 évi közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett a bűnjelekről, és kötelezte a **II.r.** vádlottat az eljárás során vonatkozásában felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész a jogorvoslati nyilatkozat megtételére 3 munkanapot tartott fenn, majd a törvényes határidőben az **I.r.** vádlott terhére végrehajtandó szabadságvesztés büntetés, valamint közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása érdekében, míg a **II.r.** vádlott terhére hosszabb tartamú fegyház büntetésért és felemelt tartamú közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabásáért jelentett be fellebbezést. Fellebbezésének írásbeli indoklásában kifejtette, hogy tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az **I.r.** vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetés végrehajtását felfüggesztette, illetve amikor a **II.r.** vádlottat eltúlzottan enyhe börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte. Érvelése szerint a vádlottak jelentős tárgyi súlyú bűncselekményt követtek el, az **I.r.** vádlott szabadságvesztésének felfüggesztése a generális és speciális prevencióra tekintettel nem indokolt. A **II.r.** vádlottal szemben, aki többszörös visszaesőnek minősül, indokoltnak tartotta két év időtartamot meghaladó fegyházbüntetés kiszabását.

Az **I.r.** vádlott és védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vette. A **II.r.** vádlott védője a jogorvoslati nyilatkozat megtételére 3 munkanapot tartott fenn, majd a törvényes határidőn túl terjesztette elő

fellebbezését, amelyet a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elkésztetése miatt elutasított. A II.r. vádlott a vele kézbesítési megbízott útján közölt elsőfokú ítélet ellen a törvényes határidőben felmentése érdekében fellebbezett. Fellebbezése írásbeli indokolásában hangsúlyozta, hogy a terhére rótt bűncselekményt nem követte el. Hivatkozott arra, hogy a Nemzeti Védelmi Szolgálattal (továbbiakban NVSZ) kötött együttműködési megállapodás keretében gyűjtött információt az I.r. vádlott korrupciós cselekményeiről. Kifogásolta az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenységét, és rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság megsértette indokolási kötelezettségét. Ezért indítványozta, hogy a fellebbviteli bíróság elsődlegesen védencét mentse fel, másodlagosan helyezze hatályon kívül az elsőfokú ítéletet.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.92/2019/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Kifejtett álláspontja szerint a 2018. október 17-én tartott előkészítő ülésen a II.r. vádlott törvényes kioktatását követően akként nyilatkozott, hogy tárgyalás tartása esetén azon nem kíván részt venni, kézbesítési megbízottja a védője. Így az elsőfokú bíróság a tárgyaláson a bizonyítási eljárást a II.r. vádlott jogszerű távollétében folytatta le. Hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, az általa megállapított tényállás felülbírálatra alkalmas. Az elsőfokú katonai tanács indokolási kötelezettségének is eleget tett, és okszerű következtetést vont mindkét vádlott bűnösségére nézve és törvényesen minősítette a vád tárgyává tett közélet tisztasága elleni büntetteiket. Kifejtette, hogy a II.r. vádlottnál súlyosító körülményként kell értékelni, hogy jogerős büntetése végrehajtásának hatálya alatt követte el a korrupciós bűncselekményét. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet változtassa meg, az I.r. vádlottal szemben szabjon ki felemelt tartamú végrehajtandó szabadságvesztést és alkalmazzon közügyektől eltiltás mellékbüntetést, míg a II.r. vádlottal szemben szabjon ki felemelt tartamú fegyház végrehajtási fokozatú szabadságvesztés büntetést és súlyosabb mértékű közügyektől eltiltás mellékbüntetést. Egyebekben az ítélet helyben hagyására tett indítványt.

Az I.r. vádlott védője észrevételében az ügyészi indítvány elutasítását és az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Hivatkozott arra, hogy az I.r. vádlott szolgálati viszonya lemondással szűnt meg, két kiskorú gyermek - egyikük tartós beteg - részbeni tartásáról gondoskodik és leszerelése óta dolgozik, újabb eljárás vele szemben nem indult.

A II.r. vádlott védője írásbeli észrevételében kifejtette, hogy álláspontja szerint az elsőfokú ítéletet megalapozatlanná teszi az a tény, hogy védenca az NVSZ-el jelen büntetőügyet megelőzően megállapodást kötött, így titoktartási kötelezettsége miatt nem tehetett érdemben vallomást. Ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa tárgyaláson bizonyítás felvétele keretében keresse meg az NVSZ-t a II.r. vádlott személyével kapcsolatban, nyilatkoztassa arról, hogy nevezettel kötött-e együttműködési megállapodást és ez esetben mentse fel a II.r. vádlottat az őt terhelő titoktartási kötelezettség alól, hogy vallomást tehessen. Ezen túlmenően utalt arra is, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolási része jelentősen hiányos, ami miatt az ítélet megalapozatlan. Erre figyelemmel másodlagosan indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására való utasítását. Ezzel együtt az ügyész súlyosításra irányuló fellebbezésének elutasítását kérte.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.92/2019/7. számú átiratában a védő bizonyítási indítványának elutasítását látta indokoltnak. Álláspontja szerint e bizonyítási indítvány az elsőfokú ítélet ismeretében kifejtett védekezési taktika része, az elsőfokú bíróság által megvizsgált bizonyítékok és az azokra alapított ítéleti történeti tényállás felülvizsgálatát célozza. Mindezek alapján a bizonyítási indítvány elutasítását kérte.

A másodfokú nyilvános ülésen az I.r. vádlott védője perbeszédében az írásbeli észrevételében foglaltakat változatlanul fenntartotta. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú eljárásban a törvényszék katonai tanácsa minden bűnösségi körülményt megvizsgált, az általa kiszabott büntetés a büntetési célok elérését megfelelően szolgálja a két kiskorú gyermekről gondoskodó, szolgálati viszonyát lemondással megszüntető vádlottal szemben. Ezért az ügyészi indítvány elutasítását és az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A II.r. vádlott védője perbeszédében ugyancsak fenntartotta az észrevételében tett bizonyítási indítványokat, valamint azon álláspontját, hogy az ítélet indokolása oly mértékben hiányos, hogy a megalapozatlanság a másodfokú eljárásban nem küszöbölhető ki, így hatályon kívül helyezésre és új eljárás lefolytatására történő utasításra tett indítványt, emellett az ügyész súlyosításra irányuló indítványának elutasítását kérte.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán megbánását hangsúlyozta, egyebekben csatlakozott a védőjéhez.

A II.r. vádlott az utolsó szó jogán ugyancsak fenntartotta fellebbezését és annak indokolásában írtakat. Egyebekben csatlakozott a védőjéhez.

A bejelentett ellentétes irányú fellebbezések folytán a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályokat maradéktalanul betartotta. Nem áll fenn a Be. 608. § (1) és a 609. § (2) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértés.

A bíróság a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett.

Az előkészítő ülésen az I.r. vádlott úgy nyilatkozott, hogy bűnösségét elismeri és lemond a tárgyaláshoz való jogáról, azonban lényegében tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Ezért az elsőfokú katonai tanács helyesen járt el, amikor megtagadta a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadását, ennek a Be. 504. § (2) bekezdésében foglalt feltételei nem álltak fenn. A II.r. vádlott az előkészítő ülésen nem kívánt vallomást tenni, ugyanakkor a bíróságnak írt beadványában foglaltakat, amelyben írásbeli vallomást tett, maradéktalanul fenntartotta, és a személyi körülményeire nyilatkozott. Az elsőfokú bíróság ismertette a bírósági iratok 6. sorszáma alól a II.r. vádlott írásbeli vallomását. Helyesen járt el az elsőfokú bíróság akkor is, amikor elfogadta a II.r. vádlott tárgyaláson való jelenlét jogáról lemondó nyilatkozatát, miután ennek a Be. 430. § (1) és (2) bekezdésben foglalt törvényi feltételei fennálltak.

Az ezt követően tartott tárgyaláson az I.r. vádlott élt a vallomástétel megtagadásának jogával. Ezért a Be. 525. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság törvényesen olvasta fel a korábbi nyomozati vallomását. E vallomás lényege szerint az I.r. vádlott a II.r. vádlott közvetítésével visszterhesen szerezte meg a televíziókészüléket, adásvétel történt, nem pedig bűncselekmény. Az elsőfokú katonai tanács elnöke a tárgyaláson jelen nem lévő II.r. vádlott vallomásait is ismertette, köztük a nyomozás során tett gyanúsítottai vallomását, a bírósági iratok 6. sorszáma alatti írásbeli vallomását, az előkészítő ülésen tett nyilatkozatát, illetve az ügyészségnek címzett és a bíróságra is továbbított beadványait, amelyben következetesen tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, védekezését I.r. vádlottal egyezően terjesztette elő.

A vádlottak védekezésének leellenőrzésére az elsőfokú bíróság kihallgatta **tanú1** tanút, a Be. 527. § (2) bekezdése alapján törvényesen olvasta fel **tanú2** tanúvallomását, és ismertette a releváns okirati bizonyítékokat, különösen az I. és II.r. vádlott közötti kapcsolattartásra vonatkozó híváslista és üzenetváltás adatait. Az elsőfokú bíróság ítélete 4. oldal közepétől az 5. oldal aljáig értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlottak védekezését fogadta el a tényállás alapjául. A történeti tényállást ítéletének 3. oldal 2-4. bekezdésében a bizonyítékokkal összhangban rögzítette, indokolása a logika szabályainak megfelel.

A II.r. vádlott elsődlegesen felmentésre, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezése nem megalapozott.

A másodfokú nyilvános ülésen a II.r. vádlott által előterjesztett, az NVSZ megkeresésére és az ő kihallgatására vonatkozó bizonyítási indítványt a fellebbviteli bíróság elutasította. Ennek indoka, hogy az ügyiratok alapján megállapítható, hogy a II.r. vádlott 2018. szeptember 15-i kelettel az elsőfokú bíróságnak címezve az ügyre vonatkozóan írásbeli vallomást tett, amelyet az előkészítő ülésen fenntartott. Ezen részletes vallomását az elsőfokú bíróság felolvasással tette a bizonyítás részévé, ezért a fellebbviteli eljárásban a II.r. vádlott kihallgatása nem indokolt. Az a körülmény, hogy a II.r. vádlottnak formális kapcsolata volt-e az NVSZ-el, a jelen ügy vonatkozásában azért nem bírt relevanciával, mert a fellebbviteli bíróságnak hivatalból tudomása van arról, hogy az együttműködő személy nem követhet el bűncselekményt, és az is kizárt, hogy esetleges, az I.r. vádlottat érintő megbízhatósági vizsgálatba a II.r. vádlottat bevonták volna.

Megállapítható, hogy az elsőfokú katonai tanács által rögzített tényállás megalapozott, mentes a Be. 592.§ (1) és (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

A Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. A II.r. vádlott fellebbezése indokolásában új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkozott. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint a beadványában írtak csupán a releváns bizonyítékok újraértékelését célozták. A bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére és azon keresztül a vádlott felmentésére, illetve az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezés eredményre nem vezethetett. Megjegyzi a fellebbviteli bíróság, hogy az elsőfokú bíróság ítélete 5. oldalán a II.r. vádlott NVSZ-hez kapcsolódó hivatkozott védekezését értékelési körbe vonta, és azt elvetette. Tette ezt abból a logikus következtetésből fakadóan, hogy az NVSZ az I.r. vádlott korrupciós cselekményéről nem a II.r. vádlott jelzése, vagy közreműködése folytán szerzett tudomást, hanem a rendőrség által részére megküldött, **tanú1** más büntetőügyben felvett gyanúsítottai vallomása és annak ellenőrzése alapján. Az ellenőrzésből fakadó adatok ismeretében tett feljelentést az NVSZ a vádlottak ellen a vád tárgyává tett korrupciós bűncselekmény miatt, amelyre azonban nem került volna sor, ha a II.r. vádlott együttműködő személy lett volna az I.r. vádlott elleni NVSZ által folytatott operatív eljárásban. Ezért az elsőfokú bíróság az általa megállapított történeti tényállásból a II.r. vádlott bűnösségére levont következtetését a szükséges és elégséges mértékben megindokolta.

Az irányadó tényállás alapján a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére és helyesen minősítette cselekményeiket. Az I.r. vádlott azzal a magatartásával, hogy mint a Btk. 459. § (1) bekezdés 11/k. pontja szerinti hivatalos személy, működésével kapcsolatban egy televíziókészüléket fogadott el, megvalósította a Btk. 294. § (1)

bekezdésébe ütköző korrupciós bűncselekmény törvényi tényállási elemeit. A II.r. vádlott pedig azzal a magatartásával, hogy az I.r. vádlottnak azért ígért televízió készüléket, hogy őt hivatali működésében befolyásolja, megvalósította a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző korrupciós bűncselekmény törvényi tényállási elemeit. Helyesen állapította meg, hogy II.r. vádlott többszörös visszaesőnek minősül.

A súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a bűnösségi körülményeket és nem tévedett a joghátrányok alkalmazásánál. Az I.r. vádlott terhére rótt bűncselekmény büntetési tétele 1-5 évig terjedő szabadságvesztés. Az elsőfokú bíróság helyesen a szabadságvesztés büntetés tartamát a törvényi minimumhoz közel állapította meg, a középértéktől való eltérést az enyhítő körülmények kimerítő felsorolásával kellően alátámasztotta. A szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése is törvényes, a próbaidő tartama a Btk. 85. § (2) bekezdése szerint került jogszerű mértékben meghatározásra. A pénzbüntetés a Btk. 50. § (2) bekezdésére figyelemmel kötelezően került kiszabásra, napi tételszáma tetтарыыos, a törvényi minimumban rögzített összege pedig méltányos.

Az elsőfokú katonai tanács a II.r. vádlottat, mint többszörös visszaesőt ítélte szabadságvesztés büntetésre. A 3 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő korrupciós cselekmény miatt kiszabott 1 év és 6 hónap börtönbüntetés tartama a cselekmény tárgyi súlyához igazodó mértékben került megállapításra, míg a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása törvényes, mértéke igazodik a kiszabott szabadságvesztéshez. Miután a szabadságvesztés büntetés tartama a 2 évi szabadságvesztést nem érte el, ezért a végrehajtási fokozat a Btk. 37. § (2) bekezdés a./ pontja alapján helyesen került megállapításra. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a II.r. vádlott tekintetében a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése, illetve a feltételes szabadságra bocsátás a Btk. 38. § (4) bekezdés a./ pontja alapján kizárt. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint a kiszabott büntetések mindkét vádlott vonatkozásában megfelelően szolgájják a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokat, a kiszabott büntetések eltúlzottan enyhének nem tekinthetők, ezért azok súlyosítására irányuló ügyészi indítvány eredményre nem vezethetett.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság helyes indokai alapján helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a II.r. vádlottat a Be. 613. § (1) bekezdése alapján kötelezte a másodfokú bírósági eljárásban a kirendelt védő működésével kapcsolatban felmerült költség megfizetésére.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 605. § (1)-(4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2019. március 27.

. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
a tanács elnöke

Dr. Szabó Éva hb. alezredes s.k.
előadó bíró

. Belovai Henriette hb. százados s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete **I.r.** és **II.r.** vádlottak tekintetében jogerős és az I.r. vádlott szabadságvesztés büntetése kivételével végrehajtható.

Budapest, 2019. március 27.

. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
a tanács elnöke